

Onze verhalen

SMWO

Mantelzorg & de rol van SMWO

Thema: Innovatie

🕒 Project ENSURE

*Een onderzoek naar hoe kwetsbare gezinnen
elkaar kunnen helpen bij een gezonde levensstijl*

🕒 Nieuwe website

Voor Vrijwilligerspunt Goes en Schouwen-Duiveland

🕒 Werkzaamheden tijdens de coronacrisis

december
2020

Innovatie

Voor u ligt de nieuwe editie van Onze Verhalen. Dit keer met het thema 'Innovatie'. Een editie waarin onze professionals vertellen over nieuwe projecten. SMWO is een innovatieve organisatie en zoekt voortdurend naar nieuwe werkvormen op het snijvlak van zorg en welzijn. Door er vroegtijdig bij te zijn, kan verergering van problematiek worden voorkomen. Samenwerkingspartners en cliënten vertellen over het werk van SMWO in coronatijd. En een primeur van de vernieuwde website voor Vrijwilligerspunt Goes en Vrijwilligerspunt Schouwen-Duiveland.

Ook tijdens deze uitgave van Onze Verhalen leven we nog in een moeilijke en onzekere tijd. Bij SMWO houden we, met oog op de huidige maatregelen, zo veel mogelijk contact met inwoners en cliënten. Onze professionals voeren gesprekken digitaal of op afstand. Ze gaan de wijken en dorpen in om met mensen te praten, op straat of bij de winkel. Even in gesprek gaan, horen hoe het gaat en kijken of er hulp nodig is. We doen er alles aan om in contact te blijven en hulp te bieden waar kan.

We merken ook dat er saamhorigheid is in de wijken en dorpen. Mensen zien om naar elkaar en bieden elkaar hulp. Door het doen van bijvoorbeeld een boodschap, of het houden van een praatje op veilige afstand. Deze saamhorigheid is van groot belang. Want ook de feestdagen gaan er anders uitzien dan voorheen. Met minder mensen en zonder grote feesten of evenementen.

We hopen dat de meeste mensen gezelschap kunnen vinden of kunnen bieden. Met hoop en een positieve blik naar de toekomst. De komende maanden moeten we extra zorg dragen voor elkaar en voor elkaars gezondheid. En SMWO is er voor iedereen, altijd.

Marja Noordhoek
Directeur SMWO

Colofon

Onze verhalen is een uitgave van Stichting Maatschappelijk Werk en Welzijn Oosterschelderegio (SMWO)

Auteur:

Afdeling communicatie SMWO

Eindredactie & vormgeving:

Service Centrum Opvang en Onderwijs (scoo.nu)

Foto's:

Shutterstock en eigen beeldmateriaal

Editie: Nummer 8

Datum: December 2020

Zonder schriftelijke toestemming van de uitgever is het overnemen van gegevens niet toegestaan. Aan de gegevens in 'Onze verhalen' kunnen geen rechten worden ontleend.

Dankzij goede onderlinge samenwerking zijn we er voor iedereen.

SMWO

Onze verhalen:

Medewerker welzijn aan het woord	4	8 Gedragsdeskundige bij SMWO
<i>Rozhin Abdullah</i>		<i>Irene Lipman</i>
Pilot schoolmaatschappelijk werk	5	9 Werkzaamheden tijdens de coronacrisis part II
<i>Opvoedondersteuning in Goese polder</i>		<i>Het verhaal van Piet de Nijs</i>
Preventie en vroegsignalering in de wijk dankzij de wijkwerker	6	14 Project Ensure
		<i>Kwetsbare gezinnen op weg naar een gezonde leefstijl</i>
Werkzaamheden tijdens de coronacrisis part I	7	16 Toegankelijk en klantvriendelijk
<i>Karin Luers vertelt namens de Gemeente Goes over de samenwerking met SMWO tijdens de coronacrisis</i>		<i>Nieuwe website voor Vrijwilligerspunt Goes en Vrijwilligerspunt Schouwen Duiveland staan</i>
		18 Interview met cliëntondersteuner Lisanne Marijs-Dieleman en Barbara Schipper

10 Mantelzorg en SMWO

Welke steun biedt SMWO aan mantelzorgers?
+ persoonlijk verhaal van ex-mantelzorger Hennie de Klerk

Medewerker welzijn aan het woord

Rozhin Abdullah

Rozhin Abdullah heeft voor haar afstudeerstage onderzoek gedaan naar het aanbod van SMWO en de wensen van mantelzorgers. Na het afronden van haar stage kon Rozhin bij SMWO aan de slag als medewerker Welzijn. Ze neemt ons mee in haar werk en in de resultaten van haar afstudeeronderzoek.

Rozhin, kun je in het kort iets over jezelf vertellen?

“Mijn naam is Rozhin. Ik woon samen met mijn man en dochtertje in Goes. Tijdens mijn opleiding Social Work heb ik mijn vierdejaars stage bij SMWO volbracht. Ik was voornamelijk betrokken bij de projecten Vrijwilliger Thuis en het IHB 75+ project. Vrijwilliger Thuis is een project van SMWO waarbij een vrijwilliger, meestal voor ongeveer een jaar, met regelmaat zelfstandig wonenden bezoekt. In veel gevallen zijn dit personen met een beperkt sociaal netwerk en/of met een functiebeperking, een chronische ziekte of lichte vorm van dementie. Het Informatief Huisbezoek (IHB 75+) wordt ingezet om informatie te geven over regelingen en hulpmiddelen die voorhanden zijn en waar de doelgroep zijn voordeel mee kan doen. Daarbij is het huisbezoek ook een instrument om te weten te komen hoe het gaat met de zelfstandig wonende ouderen.”

Hoe ben je tot het onderwerp van dit onderzoek gekomen?

“Ik heb hier veel over gesproken met mijn stagebegeleidsters vanuit SMWO, Barbara van der Kamp en Marja Reijnders. Het onderwerp ‘mantelzorgers’ sprak mij erg aan. Gaandeweg ik meer bron- en praktijkonderzoek ging doen naar het onderwerp, werd mij duidelijk hoe complex en schrijnend de verschillende verhalen van de mantelzorgers eigenlijk zijn. Ik wilde mij steeds meer verdiepen in het onderwerp en uiteindelijk kijken of ik met mijn onderzoek iets kon betekenen voor de groep mantelzorgers binnen SMWO.”

Kun je iets vertellen over de aanpak en de uitvoering van het onderzoek?

“In het begin had ik wat moeite om tot de uiteindelijke hoofdvraag van mijn onderzoek te komen. Door goed te kijken naar welke antwoorden ik op zoek was, heb ik met deelvragen mijn onderzoeksvraag kunnen uitwerken. Ik heb daarover veel gebrainstormd met mijn stagebegeleiders en mijn scriptiebegeleider van school. Het was voor mij een uitdaging om wat er in mijn hoofd zat, uiteindelijk op papier te krijgen. Het was een mooi leerproces voor mij.”

Wat is een belangrijk leerpunt geweest voor jou?

“Dat elke mantelzorger uniek is en een eigen verhaal heeft. Het is belangrijk dat je als professional hier bewust van bent. Ik denk dat je alleen dán een mantelzorger goed kunt begeleiden en ondersteunen.”

Wat zijn de hoofdlijnen uit de resultaten van het onderzoek?

“Een belangrijk onderdeel is eigenlijk het antwoord van de vorige vraag. Dat professionals die betrokken zijn bij mantelzorgers, zich ervan bewust zijn dat elke mantelzorger een eigen verhaal heeft. En dat de professional een goede vertrouwensband opbouwt met de mantelzorger. Het is belangrijk dat de mantelzorgers zich gehoord en gezien voelen. Dat zij weten dat ze er niet alleen voor staan en voor vragen of hulp altijd bij de professional terecht kunnen.

Ook is uit het onderzoek naar voren gekomen dat respijtzorg welke SMWO biedt aan de mantelzorgers, in de vorm van de inzet van een vrijwilliger, als waardevol wordt beschouwd. Mantelzorgers vinden het erg fijn om een vrijwilliger te hebben die bijvoorbeeld één keer in de week een aantal uren met de hulpbehoevende een wandeling wil maken of een spelletje wil doen. Op deze manier kan de mantelzorger even tijd voor zichzelf nemen en voor heel even geen mantelzorger zijn.” ■

Pilot school- maatschappelijk werk Goese Polder

Met deze pilot biedt SMWO laagdrempelige opvoedondersteuning door gesprekken te organiseren op basisscholen. Naast de gesprekken zijn er ook uren schoolmaatschappelijk werk beschikbaar, zodat buiten de gesprekken de aanmelding direct verder opgepakt kan worden. SMWO werkt hierbij samen met de IB-er (intern begeleider) van de scholen, de jeugdverpleegkundige van de GGD en de jeugdconsulent van de gemeente Goes. Wat de exacte rol van SMWO is? Juliëtte Boone en Marijke Proost vertellen er meer over.

Start pilot

“Oorspronkelijk is deze pilot ontstaan uit de vraag van de scholen in de Goese Polder. Eerder was daar een ZAT (Zorg Advies Team) overleg. Maar naarmate de leerkrachten en IB'ers steeds vaker werden geconfronteerd met problematiek rondom kinderen en ouders waarop snellere actie nodig was, werd de roep om meer laagdrempelige hulp op school dringender. De gemeente Goes heeft aan deze vraag gehoor gegeven en het project gefinancierd. De betrokken partijen zijn de gemeente Goes, het CJG, de basisscholen, de GGD en SMWO”, vertelt Marijke.

“Er is een roulerend schema tussen de GGD, het CJG en SMWO waarbij vragen eventueel bestemd voor elkaar, worden doorgezet. Door dit schema komt de cliënt snel en efficiënt bij de juiste deskundige terecht. Op iedere school is wekelijks één van de bovengenoemde partners aanwezig. Zo ontstaat er bekendheid en zichtbaarheid bij ouders en medewerkers van de scholen zodat zij aan kunnen melden en met consultvragen terecht kunnen.

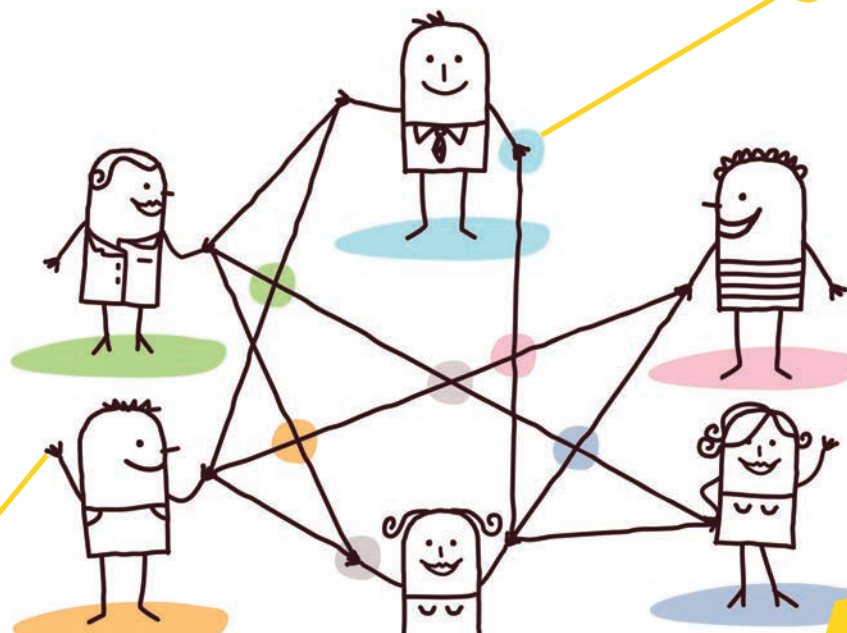
Bij de start is er aandacht geweest voor het bekendmaken van de aanwezigheid van de deskundigen op het gebied van opvoedondersteuning. Een cruciale rol om dit proces op te starten, is weggelegd voor

de IB-er. Deze persoon is onderdeel van de structuur van de school en kan leerkrachten en ouders wijzen op de mogelijkheden van het spreekuur. Ook kan deze persoon de binnengekomen vragen beoordelen en doorzetten. Uit ervaring blijkt dat persoonlijk overleg met de IB-er het contact en de samenwerking tussen de school en de hulpverlening versterkt. Ook het hebben van een eigen ruimte draagt bij aan de zichtbaarheid op school”, vult Juliëtte aan.

Rol van SMWO

“Onze rol vanuit onze expertise als maatschappelijk werker bij SMWO is in eerste instantie goed te luisteren naar de vraag. Deze kan zeer divers zijn. Het kan een vraag zijn van een ouder die betrekking heeft op de thuissituatie en wellicht praktisch van aard is. Het kan betrekking hebben op opvoedingsvraagstukken of een echtscheiding. De vraag kan ook komen van een leerkracht of IB'er omdat hij/zij zich zorgen maakt om een leerling. Na onze hulp en begeleiding, meestal in de vorm van een aantal gesprekken, kan de situatie weer zonder hulp worden voortgezet. Ook kunnen wij, indien nodig, doorverwijzen naar andere instanties. En soms is er een situatie denkbaar dat er in de thuissituatie al hulp is maar dat er geen verbinding is met de school, ook daar kan SMWO een rol in spelen. Doordat we beschikken over korte lijnen, is onze rol als maatschappelijk werker ondersteunend en ontzorgend voor zowel de school als de ouders”, vertellen Marijke en Juliëtte.

Deze pilot is na de herfstvakantie van 2019 van start gegaan op de basisscholen in de Goese Polder op 'De Tweemaster', 'Het Noorderlicht' en de 'Holtkampschool'. Omdat alle betrokken partijen erg tevreden zijn heeft de gemeente Goes besloten het project ook te starten op de scholen in Goes-Zuid en Goes-Oost. ■

Preventie vroegsignalering

dankzij de wijkwerker

Dit project in Goes-Zuid is gestart om mensen die verward gedrag vertonen beter te kunnen helpen. Monique Schipper, werkzaam bij SMWO én de nieuwe wijkwerker in Goes-Zuid, vertelt meer over het project.

Hoe is het project tot stand gekomen? En kun je kort vertellen hoe je bij dit project betrokken bent geraakt?

“Het project heeft al landelijke bekendheid. Meerdere gemeenten maken inmiddels gebruik van een wijk-GGD'er of wijkwerker. De gemeente Goes wil met het project starten in de wijk Goes-Zuid. De rol van de wijkwerker wordt ingezet ter preventie en als laagdrempelige zorg voor wijkbewoners met verward of opvallend gedrag en hun omgeving. Een groep mensen waar toegankelijke zorg noodzakelijk voor is, maar niet altijd de meest makkelijke groep mensen om te bereiken. Door in de wijk aanwezig te zijn, en door samen te werken met netwerkpartners in de wijk, hopen we verschil te kunnen maken en op tijd de juiste zorg te kunnen bieden.

Vanwege mijn werkervaring binnen de geestelijke gezondheidszorg (ggz), het opbouwwerk en mijn huidige functie als maatschappelijk werker ben ik voor deze rol benaderd.”

Welke partijen zijn betrokken bij dit project? En wat is de rol van SMWO?

“Momenteel zijn we aan het inventariseren wie de netwerkpartners zijn in de wijk. Denk bijvoorbeeld aan woningbouwvereniging, ervaringsdeskundigen, politie, de GGD, GGZ en het sociaal domein. De samenwerking met mijn collega's van het welzijnswerk is hierin erg waardevol. Zij beschikken al over veel kennis en achtergrondinformatie.

SMWO gaat invulling geven aan deze nieuwe functie. Omdat iedere wijk en gemeente anders is, mag SMWO dit vormgeven op de manier die deze wijk vraagt. De naam van de functie wordt in

gemeenten verschillend genoemd. SMWO gebruikt de naam 'wijkwerker'. Het is een laagdrempelige en toegankelijke manier van contact zoeken en hulp bieden daar waar nodig is. Gericht op mensen met opvallend gedrag in de wijk. We hopen natuurlijk dat verward gedrag eerder wordt gesignaleerd, zodat er in een vroeg stadium gehandeld kan worden.”

Kun je iets vertellen over de inhoud van het project?

“Het werkgebied wordt Goes-Zuid. Een grote wijk waar ook meldingen vandaan komen van verward gedrag. Deze signalen worden nu door verschillende mensen ontvangen: de wijkagent, welzijnsmedewerkers in de wijk, zorginstellingen, woningbouwverenigingen, burens of de plaatselijke supermarkt. Waar een maatschappelijke behoefte ligt, is een duidelijk aanspreekpunt in de wijk die actief én in een vroeg stadium, iets doet met de signalen. De signalen kunnen divers zijn: overlast, ggz problematiek, verslaving of zorgen met betrekking op afwijkend gedrag.

Wat zijn de taken van de wijkwerker?

“Ik zal eerst kennis op gaan doen van de sociale kaart. Het geeft me inzicht in andere organisaties op het gebied van wonen, welzijn en zorg in de omgeving. Dit

Werkzaamheden tijdens de coronacrisis - Part I

is belangrijk om de juiste stappen te kunnen zetten om passende hulp te bieden. Ook het samenwerken met ketenpartners is van belang. Uitvoerend gezien ben ik veel aanwezig in de wijk en ga ik het gesprek aan met de wijkbewoners. Ik verzamel signalen en ga op zoek naar verbinding met de groep mensen die dit gedrag vertoont. Het hebben van een aanspreekpunt en gezicht in de wijk is juist bij deze mensen van groot belang. Dit zal voornamelijk mijn rol worden, waar ik enorm veel zin in heb! Ik ben een mensen-mens, en ga een verbindende factor zijn in de wijk.

Wat anders zal zijn, is dat er geen direct duidelijke hulpvraag gesteld wordt door de inwoners zelf. Deze hulpvraag is er wel, maar de verwardheid of de reden hiervan zit vaak in de weg. De omgeving is vaak als eerste signalerend en helaas gaat dit in veel gevallen gepaard met onbegrip en angst. Meldingen komen bijvoorbeeld bij de politie terecht of als overlastklacht bij andere instanties. Wat ik hoop te bereiken is meer begrip bij de omgeving en meer aandacht voor de personen met verward gedrag. Uiteindelijk zal dit gaan zorgen voor minder meldingen bij de politie en andere instanties, afname van escalaties en verbetering van de kwaliteit van zorg in het algemeen." ■

Cliënten en samenwerkingspartners vertellen over de rol en de werkzaamheden van SMWO tijdens de coronacrisis. Karin Luers vertelt namens de Gemeente Goes over de samenwerking met SMWO tijdens de coronacrisis.

Karin, kun je in het kort iets vertellen over jouw functie en op welke manier je samenwerkt met SMWO?

"Ik ben afdelingshoofd Samenleving van de gemeente Goes. Onze afdeling werkt nauw samen met SMWO. De samenwerking is goed en er is regelmatig afstemming. Dit met een open houding en onderling vertrouwen naar elkaar."

Hoe ervaren jullie als gemeente deze tijd met de coronacrisis?

"We ervaren de coronatijd als een drukke periode. We onderhouden veel contacten met verschillende partijen en zoeken continu naar wat wel en niet kan op basis van de geldende maatregelen. Inwoners hierover informeren is extra belangrijk in deze tijd."

Wat vindt de gemeente van de rol van SMWO hierin?

"We vinden de rol die SMWO hierin pakt positief. Er werd meteen meegedacht in kansen en mogelijkheden. Er is een belteam opgericht en ook een platform gelanceerd waarop mensen die hulp nodig hadden of juist hulp wilden bieden, zich konden aanmelden. Door de coronamaatregelen konden bepaalde werkzaamheden niet doorgaan. Maar de hierdoor vrijgekomen tijd werd ook meteen weer anders ingevuld door bijvoorbeeld individuele huisbezoeken. We maakten ook continu gebruik van elkaars netwerken en expertise. SMWO heeft de werkwijze aan moeten passen om alsnog de mensen te kunnen bereiken. In een snel tempo zijn de manieren van communiceren en contact zoeken met inwoners aangepast. Door met creatieve oplossingen te komen, is het contact met inwoners alsnog behouden gebleven."

Zijn er zaken of werkzaamheden die in de ogen van de gemeente ook na de coronacrisis vastgehouden kunnen worden?

"Wat vooral vastgehouden moet worden is de aandacht voor kwetsbare inwoners. Het snelle schakelen en het denken in mogelijkheden in plaats van kijken naar wat niet kan. Daarnaast de flexibele en creatieve inzet in acute situaties." ■

Gedragsdeskundige bij SMWO: *Irene Lipman*

Irene is psycholoog, afgestudeerd in de richtingen onderwijspsychologie en klinische ontwikkelingspsychologie met een aantekening voor psychodiagnostiek. Na haar afstuderen is Irene bij verschillende werkgevers werkzaam geweest, waaronder Risbo, RPCZ en Stichting de Korre. Bij haar werkzaamheden heeft Irene veel te maken gehad met personen met diverse vormen van problematiek (lichamelijke en/of verstandelijke beperking, psychische aandoeningen, etc.). "Begin dit jaar ben ik met veel plezier gestart bij SMWO als gedragsdeskundige. Wat mij zo getrokken heeft in werken bij SMWO, is dat iedereen hulp kan ontvangen. Het maakt niet uit hoe jong of oud je bent, of je een simpele hulpvraag hebt of juist meerdere hulpvragen, of er ingewikkelde problemen zijn, of je nu wel of niet een verstandelijke beperking of psychische aandoening hebt. Wij staan voor je klaar."

De rol van Irene als gedragsdeskundige binnen SMWO

"Mijn rol binnen SMWO draait voornamelijk om het ondersteunen van mijn collega's bij hun werkzaamheden. Daaronder valt consultatie, maar ook verdere professionalisering van medewerkers en processen. Denk aan een training of voorlichting geven, verbetertrajecten initiëren, evalueren van de kwaliteit van dossiervoering (d.m.v. audit). Verder neem ik psychologisch onderzoek af bij cliënten wanneer dit nodig is. Daarnaast ben ik onderdeel van de werkgroep 'kinderwens en seksualiteit'. Hierbij kijken we naar hoe we de kennis rondom deze onderwerpen binnen SMWO kunnen borgen en uitbreiden. Aanvullend daarop zijn we sinds kort gestart met het implementeren van het programma 'Nu Niet Zwanger'. Waarbij kwetsbare mensen met bijvoorbeeld een licht verstandelijke beperking, verslaving of psychische problematiek worden ondersteund bij het maken van een keuze wat betreft kinderwens en anticonceptie."

Collega's bij SMWO komen voornamelijk naar Irene toe voor advies. Zoals waar ze op moeten letten bij een cliënt met een bepaalde beperking of psychische aandoening, zoals een verstandelijke beperking, niet aangeboren hersenletsel (NAH). Dit helpt hen bij het bieden van de juiste ondersteuning.

Daarnaast neemt Irene deel aan cliëntbesprekingen, waar collega's kunnen aftoetsen of ze goed op weg zijn of juist als ze even niet zien hoe verder. "Dan geven wij ze advies, vertaald naar concrete acties waarmee de collega's verder kunnen", vertelt Irene.

Werkwijze en praktijk

De werkzaamheden van Irene gericht op cliënten bestaan grotendeels uit beeldvorming/diagnostiek. Afhankelijk van de hulpvraag houdt dit bijvoorbeeld het uitvoeren van psychologisch onderzoek in. Door dit onderzoek wordt uitgezocht wat de cognitieve capaciteiten, sociaal-emotioneel functioneren, sociale redzaamheid en/of de ondersteuningsbehoefte van

de cliënt zijn. Dit geeft cliënten meer duidelijkheid en zorgt ervoor dat hun hulpvraag gerichter beantwoord en ingevuld kan worden. “Daarnaast moet ik in het oog houden of iemands draaglast niet groter is dan de draagkracht, extra hulp bieden kan dan een groot verschil maken. Regelmatig zie ik dat cliënten met een verstandelijke beperking over- of juist ondervraagd worden op cognitief, sociaal, of emotioneel gebied. Dit kan leiden tot allerlei problemen waaronder stress en frustratie, faalangst, weinig zelfvertrouwen of verlies van motivatie.

Ik probeer altijd oog te houden voor medezeggenschap van de cliënt, met een kritische en professionele blik. Vaak geven cliënten bijvoorbeeld aan dat ze ergens maar weinig ondersteuning bij verwachten nodig te hebben, maar zien wij dat deze behoefte toch wat groter is. Of wil een cliënt eigenlijk liever niet aan een bepaald doel werken, omdat het moeilijk is of omdat ze niet direct de noodzaak zien. Als je dan in gesprek gaat en uitleg geeft, met respect voor de eigen keuzes van de cliënt, bereik je vaak al veel meer omdat de cliënt gemotiveerd meewerkt.” ■

Mijn hart kunnen luchten helpt mij om beter met de situatie om te kunnen gaan.

Piet de Nijs met maatschappelijk werker Bermath van der Kevie. Piet zijn vrouw is op 10 juli 2020 overleden.

Fotograaf: Lidwine Guiran
Fotografie

Werkzaamheden tijdens de coronacrisis - Part II

SMWO biedt ook tijdens de coronacrisis ondersteuning aan haar cliënten. Hoe gaat het met ze? En op welke manier staat SMWO hen nog steeds bij? Hieronder het verhaal van Piet de Nijs.

Piet was bijna 60 jaar getrouwd met zijn vrouw. Ze waren al vroeg getrouwd, op hun 19e. Ze waren elkaars maatjes en voelden elkaar goed aan. “Een liefdevol huwelijk”, vertelt Piet. Een aantal jaar geleden heeft zijn vrouw Alzheimer gekregen. Ze zijn toen apart van elkaar gaan wonen. Hij thuis, zij in een verpleeghuis. Piet had het hier moeilijk mee. Toen ze net was verhuisd, durfde hij een poos niet meer te lachen. “Zij zat daar, zonder mij. Ik had het gevoel dat ik altijd verdrietig moest zijn.” Na een tijdje leerde Piet toch weer te lachen, mede door de gesprekken met maatschappelijk werkster Bermath.

Bermath raakte in deze tijd betrokken bij Piet. Tijdens de coronacrisis sloten de verpleeghuizen en kon Piet ongeveer twee weken lang zijn vrouw niet zien. Daarna zag hij haar af en toe, vanachter het raam

en op den duur mocht hij zijn vrouw gelukkig weer bezoeken. Wat extra moeilijk was, was dat hij merkte dat zijn vrouw achteruit ging. “Voor de coronacrisis herkende zij mij, na een tijd leek dit niet meer zo te zijn. Het is net of het niet meer bij haar binnenkwam.” Dat hij haar juist tijdens de coronacrisis niet kon bezoeken, vastpakken of knuffelen raakte hem ontzettend.

Piet vertelt dat hij in deze tijd veel steun heeft gehad aan de gesprekken met Bermath. Ze spreken nog steeds af op een bankje in het park op 1,5 meter. Of ze videobellen. Ze praten over zijn vrouw en over het leven. Het gaat over van alles. Ook lachen ze samen, want inmiddels ziet Piet in dat lachen mag én juist nodig is om het vol te kunnen houden, ondanks de moeilijke situatie. “In het begin was ik altijd erg emotioneel als ik over moeilijke dingen sprak met Bermath, nu wordt het minder. Mijn hart kunnen luchten helpt mij om beter met de situatie om te kunnen gaan.” ■

Mantelzorg

Welke steu

In deze editie van ‘Onze verhalen’ was al kort iets te lezen over het onderdeel mantelzorg binnen SMWO. In het volgende verhaal vertelt Mariette Straver, Mantelzorgconsulent bij SMWO, meer over mantelzorg en de rol van SMWO. Het verhaal wordt afgesloten met een persoonlijk verhaal van een ex-mantelzorger.

Mariette, wat biedt SMWO als het gaat om mantelzorg?

“SMWO biedt mantelzorgondersteuning voor zowel inwoners van de gemeente Goes als de gemeente Schouwen-Duiveland. Mantelzorgers kunnen bij SMWO terecht met allerlei vragen op diverse gebieden. Tijdens een (telefonisch) gesprek brengen we in kaart waar de behoefte van de mantelzorger ligt en/of waar mogelijk knelpunten worden ervaren. Door samen in gesprek te gaan kunnen we kijken welke ondersteuning nodig en mogelijk is, wanneer en door wie. Soms heeft iemand een relatief kleine hulpvraag en is uitstekend geholpen als de weg wordt gewezen in het zorglandschap. En soms is een luisterend oor ook al genoeg. Even de mantelzorger zijn of haar hart laten luchten, oprechte aandacht.

Daarnaast komt het regelmatig voor dat wij contact zoeken met één van onze collega’s van maatschappelijk werk of cliëntondersteuning omdat (een deel van) de vraag op hun werkerrein ligt.

Vaak gaat het dan om meer complexe hulpvragen op diverse leefgebieden. Dat mensen langer thuis moeten blijven wonen is een component dat zeker meespeelt.

Verder organiseren we ontspannende activiteiten, themabijeenkomsten, cursussen en gespreksgroepen. Daarnaast is in Goes één keer per maand een Mantelzorgcafé, hier kunnen mantelzorgers onder het genot van een kopje koffie/thee in een ongedwongen sfeer ervaringen en tips uitwisselen. En ieder jaar wordt op 10 november de (landelijke) Dag van de Mantelzorg gevierd, een dag waarop extra aandacht is voor de mantelzorger.

Uiteraard wordt door SMWO ook nazorg geboden. Individuele begeleiding is mogelijk via een maatschappelijk werker. Daarnaast is er in Goes een maandelijks Nabestaandencafé waar gelijkgestemden elkaar kunnen ontmoeten na het verlies van een dierbare. En op Schouwen-Duiveland is er een maandelijks inloop waar je met verlieservaring op allerlei gebieden terecht kunt, dus ook het verlies van een baan, gezondheid, etc. Als laatste hebben we nog de gespreksgroep Rouwbeleving. Dit zijn acht bijeenkomsten waarin je als nabestaande in een besloten groep wordt meegenomen in ‘het land van rouw’. Naast het lotgenotencontact worden er handvatten aangereikt om kleine en/of verdere stappen te kunnen zetten in het rouwproces.”

Kun je iets vertellen over het effect van corona op de mantelzorg van dit moment?

“Door de coronacrisis ligt het merendeel van de activiteiten nog steeds stil. Wel merken we dat mantelzorgers behoefte aan contact hebben. In een ‘normale’ mantelzorgsituatie wordt het sociale netwerk vaak al minder. Dit kan zijn doordat de mantelzorger zelf geen tijd, puf of behoefte meer heeft.

en de rol van SMWO

Waarom biedt SMWO aan mantelzorgers?

De lockdown heeft hier geen goed aan gedaan. (Klein)kinderen bleven weg, vrienden/kennissen die niet meer op bezoek kwamen. Zo waren veel mantelzorgers op zichzelf aangewezen. Verpleeghuizen die op slot gingen wat schrijnende verhalen opleverde van mantelzorgers die niet meer naar hun geliefde konden. Of zelfs geconfronteerd werden met het overlijden van de naaste en geen afscheid meer hebben kunnen nemen. Begeleiding op het gebied van rouw en verlies zal hard nodig zijn. Helaas mochten ook onze vrijwilligers niet meer worden ingezet. Vooral vrijwilligers die boodschappen haalden werden erg gemist. Met veel kunst en vliegwerk, waarbij zelfs medewerkers van SMWO werden ingezet, is geprobeerd toch de boodschappen bij de mensen te krijgen. Anderzijds hebben we ook ervaren dat er, juist doordat er veel mensen thuis kwamen te zitten, volop hulp werd aangeboden door mensen uit de buurt.”

Welke rol neemt SMWO hierin aan?

“Tijdens de lockdown hebben we alle mantelzorgers een bemoedigend kaartje gestuurd. Daarnaast hebben we, met hulp van collega’s, telefonisch contact gezocht met vele mantelzorgers (met name de 70-plussers) om te vragen hoe het ging en of ze hulp nodig hadden. Natuurlijk waren er schrijnende en trieste verhalen. Ook waren er mantelzorgers die het gelaten over zich heen lieten komen. Daarnaast was er een groep waarbij ondersteuning werd ervaren van kinderen, andere familieleden en burens, die daarvoor niet echt in beeld waren. Tevens is er door het Vrijwilligerspunt, samen met de gemeente, een belteam opgericht zodat mensen ons ook zelf konden bellen.

Voor het opstarten van onze activiteiten en cursussen houden wij nauwlettend de berichtgeving rondom het virus in de gaten. Wat het ook erg lastig maakt,

is dat mantelzorgers (vaak) voor een kwetsbaar iemand zorgen en wij dus extra voorzichtig zijn met samenkomsten om de kans op besmetting zoveel mogelijk te voorkomen.

Naast ons reguliere aanbod zal ondersteuning/begeleiding op het gebied van eenzaamheid, rouw en verlies een belangrijk onderdeel van ons werk worden. Ook hebben een aantal mantelzorgers behoefte aan kleinschalige gespreksgroepen om over de afgelopen periode met elkaar in gesprek te gaan.”

Hennie de Klerk uit Goes deelt haar persoonlijke verhaal als ex-mantelzorger.

Hennie, kunt u iets vertellen over de periode als mantelzorger?

“Om te beginnen heb ik tijdens de dertien maanden lange ziekteperiode van Rens, mijn echtgenoot, nooit ervaren dat ik mantelzorger was. Dat werd mij daarna verteld. Ik heb Rens verzorgd met alles wat in mij zat: liefde, zorg en praktische zaken. Na zijn dood realiseerde ik en voelde ik dat het loodzwaar was geweest, 24/7 heel alert zijn en doen wat nodig was voor Rens.

Rens was altijd een zeer sportief en actief persoon. Eind 2012 kreeg hij pijnklachten. Na bezoek aan de huisarts werden we doorverwezen naar de internist in Goes. Daar kon geen diagnose worden gesteld waarna we kozen voor het Erasmus Medisch Centrum in Rotterdam. Een angstige emotionele periode van bezoek aan specialisten en onderzoeken

in Rotterdam. Rens heeft twee weken in het EMC gelegen, kleine operaties, ook weer zenuwslopend. Ik logeerde daar op een gastenkamer omdat ik nog met krukken liep vanwege een eerder ongeval. We hadden ook al een lijntje met een specialist in Leuven voor een eventuele second opinion.

In Rotterdam werd alvleesklierkanker geconstateerd, de grond zakt dan onder je voeten vandaan. Als Rens en ik gesprekken hadden met specialisten, hadden we het gevoel 'dit gaat niet over ons'. Het hoofd van de afdeling heeft met ons besproken wat de opties waren: of niets doen en afwachten, of chemokuren die in Rotterdam werden voorgeschreven en Rens in Zeeland kon ondergaan. We hebben gekozen voor het laatste. Het was hartverscheurend om te zien hoe Rens steeds meer een patiënt werd en in de loop der tijd 15 kilo aan gewicht verloor. En waar hij normaliter de regie in handen nam, liet hij dat nu aan mij over.

Op 24 januari 2014 is hij, in het bijzijn van onze twee zonen en mijzelf, overleden in zijn eigen vertrouwde omgeving. Een oncologieverpleegkundige heeft ons met raad en daad bijgestaan in deze verschrikkelijke tijd. Het is veel te veel om dit te doen, maar je doet het voor de liefde van je leven. Emotionele en slopende maanden waren het voor mij en onze volwassen zonen, maar ook hele liefdevolle. Ons leven is 100% anders, en alle drie hebben we een flinke rugzak."

Emotionele en slopende maanden waren het voor mij en onze volwassen zonen, maar ook hele liefdevolle.

Hoe heeft u de periode na de mantelzorg ervaren?

"Zoals eerder gezegd heb ik mij nooit mantelzorger gevoeld, dit werd mij pas later verteld. De periode na het zorgen heb ik als heel zwaar ervaren. Je kunt het je niet voorstellen als je het niet zelf meemaakt. Het gevoel van alleen achterblijven. Het belangrijkste in mijn leven was er niet meer. Wij waren zo close

en deden zoveel samen. Ik vond het vreselijk dat er geen 'samen' meer was. Daarbij werkten Rens en ik bij dezelfde werkgever. En, hoewel we elkaar op het werk nauwelijks zagen, voelden we wel altijd elkaars aanwezigheid. Ook dat was weg toen ik weer terug kwam op het werk. Daarbij was ook nog eens mijn functie veranderd, had ik andere collega's en was het kantoor verhuisd. Kortom, ook heel mijn 'werkstructuur' was weg. Dit alles bij elkaar was veel voor mij. Met onze bedrijfsmaatschappelijk werkster had ik gelukkig goede gesprekken en zij zei letterlijk: 'Jij bent niet van de ik, jij bent van de wij'. En zo voelde het ook voor mij: zonder Rens was ik lamgeslagen. Het gemis en alles alleen doen viel mij heel, heel erg zwaar.

'Jij bent niet van de ik, jij bent van de wij'

Pas na een jaar of drie kon ik weer vooruit kijken en wilde ik graag de 'oude Hennie' worden, uiteraard wel met een rugzakje. Hoe ik dat moest doen? Geen idee! Ook mijn netwerk was ik 'uit het oog verloren', daar was weinig van over. Via via kwam ik bij Luc Smit (Zeeuws Collectief) in Middelburg terecht die mij behoorlijke stappen heeft doen zetten. Hoewel ik daar veel aan heb gehad, was ik nog niet waar ik wilde zijn. Een kennis attendeerde mij op een krantenartikel over de gespreksgroep rouwbeleving bij SMWO. Na een paar weken het krantenartikel op tafel te hebben aangestaard, heb ik de moed bijeengeraapt en gebeld."

Wat heeft de gespreksgroep rouwbeleving voor u betekend?

"Ik heb enorm veel aan deze gespreksgroep te danken. Tijdens de intake maakte ik kennis met de beide gesprekleiders, Wilma Maljaars en Mariette Straver. Ondanks dat het voor mij een heel moeilijk gesprek was, heb ik het wel als prettig ervaren. Dat maakte dat ik de sprong in het diepe durfde te wagen en zou gaan deelnemen aan de groep. Ik weet nog goed dat ik de eerste bijeenkomst enorm gespannen was: wie zaten er nog meer, hoe zou het gaan, zou het klikken onderling, zit ik te wachten op verhalen van anderen, is het wel iets voor mij en ga zo maar door. De eerste paar keer heb ik nog wel een

drempel ervaren, daarna niet meer. Ik heb enorm veel geleerd. Niet alleen over 'rouw', maar ook over mezelf, hoe ik daarin mag of kan staan en dat ieder mens anders rouwt. Er is geen goed of fout. Ik vond het dan ook heel jammer dat de gespreksgroep maar acht bijeenkomsten had, ik was graag nog doorgedaan. Gelukkig is SMWO in mei 2019 in Goes het Nabestaandencafé gestart zodat er één keer per maand de mogelijkheid was om samen te komen met gelijkgestemden. Het leuke is dat ik daar twee mooie vriendschappen heb opgedaan die ik met grote regelmaat zie en waar ik heel veel aan heb.

**Mijn grootste winst?
Ik heb leren verder te
leven met dit grote
verlies, met Rens voor
altijd in mijn hart.**

Al met al heeft het mij veel goeds gebracht en kan ik weer genieten van het leven. En hoewel het anders is dan het was, zie ik dat het leven nog zeer waardevol kan zijn. Zo heb ik in september 2019 ons huis verkocht en ben ik verhuisd naar een appartement in het centrum van Goes. Op dat moment erg moeilijk. Toch, als ik er nu op terugkijk, is het de beste beslissing geweest sinds het overlijden van Rens. Ik ben oprecht blij dat ik nu sta waar ik sta. Onlangs ben ik met vervroegd pensioen gegaan en ben ik toe aan een nieuwe invulling van mijn leven. Mijn grootste winst? Ik heb leren verder te leven met dit grote verlies, met Rens voor altijd in mijn hart." ■

“Deze foto is gemaakt op 29 juni 2012, hier was alles nog goed, een nichtje trouwde. Het was in Noord-Holland, wij maakten er gelijk een paar heerlijke dagen van, lekker samen. Dit was een half jaar voor Rens ziek werd.”

In Europees verband onderzoekt SMWO de mogelijkheid om een peer-to-peer methode te ontwikkelen waarin kwetsbare gezinnen elkaar kunnen helpen bij het verwerven van een gezonde leefstijl. Yvonne van Renswoude vertelt namens SMWO hieronder meer over dit internationale project ENSURE.

Aanleiding project

“SMWO is alweer zo’n vier jaar geleden benaderd door de gemeente Goes met de vraag of wij een bijdrage konden leveren aan de doelstelling om kwetsbare gezinnen te ondersteunen bij het aanleren van gezonder gedrag en het bereiken van een gezonde leefstijl. Landelijk onderzoek had uitgewezen dat mensen in een kwetsbare positie (kwetsbaar door omstandigheden of persoonlijke situatie) vaker risico lopen op het krijgen van ziektes of aandoeningen. Een deel van de verklaring waarom dat zo is, heeft te maken met het leiden van een ongezondere levensstijl, wat niet altijd bewust gebeurt. De subsidie voor dit project kwam grotendeels van Fonds Nuts Ohra, een landelijke organisatie die zich inzet voor gezondheidsbevordering bij groepen in een achterstandssituatie. De gemeente Goes heeft ook een bijdrage geleverd. Samen met de gemeente, de GGD en de Hogeschool Zeeland zijn we vervolgens aan de slag gegaan.”

Methode

“Na drie jaar hadden we een methode ontwikkeld die kwetsbare gezinnen in staat stelt om te werken aan hun gezondheid en gezondheid bevorderende

vaardigheden. We doen dit vooral door de kracht van de gezinnen zelf te gebruiken en hen te stimuleren om activiteiten op te zetten voor andere kwetsbare gezinnen, zodat mensen elkaar kunnen motiveren en activeren. Dit heet een peer-to-peer methode. Gezondheid zien we namelijk breder dan alleen de afwezigheid van ziekte. Door in te zoomen op alle levensterreinen van mensen en te kijken waar precies de punten zitten die zorgen voor een disbalans tussen deze terreinen, kun je gericht bezig zijn met het samen vormgeven van de activiteiten. Zo ontdekten we dat stress op het gebied van opvoeding en financiën een enorme belemmering is om gezondere keuzes te maken. Daar gaan we dan vervolgens actief mee aan de slag. De gezinnen die nu actief zijn, zijn onze ambassadeurs. Zij dragen het project uit aan andere gezinnen die we willen gebruiken”, vertelt Yvonne.

“Het is erg leuk te merken hoe actief en gepassioneerd andere organisaties in andere landen zich willen inzetten voor de kwetsbare mens.”

Project ENSURE:

kwetsbare gezinnen op weg naar een gezonde leefstijl

“Aan het eind van die drie jaar, zijn we door de contacten van de Hogeschool Zeeland in Europa, in contact gekomen met de mogelijkheid om met ons project, deel te nemen aan een Europese samenwerking op het gebied van peer-to-peer methodiek. Samen met partners uit Frankrijk, België en Engeland, werken we aan het ontwikkelen van een methode die, over de grenzen van de landen heen, gebruikt kan worden. We zetten vooral in op het overbruggen van het gat tussen het professionele aanbod van voorzieningen en de wens plus noodzaak bij de mensen voor wie ze bedoeld zijn, maar die er geen gebruik van maken. We willen dat gat verkleinen door aan te geven dat mensen zelf de sleutel zijn tot de oplossing. Zij hebben de kennis en ervaring over wat wel en niet werkt voor hen. Professionals moeten leren hiervoor open te staan en naar mensen te luisteren voordat ze gaan handelen. Het Europese project (Ensure) biedt hiervoor de mogelijkheden.”

Voorbeeld uit de praktijk

Het deelproject Goes Bezig richt zich op kwetsbare gezinnen met jonge kinderen.

Stel je voor..

Een gezin met twee kinderen. Beide ouders werken hard met een salaris net boven het sociaal minimum. Moeder haar lichamelijke gesteldheid gaat hard achteruit, waardoor de ziektekosten stijgen en de inkomsten dalen. Ze kan haar werkzaamheden steeds minder goed uitvoeren en stopt met werken. Dit gaat een aantal jaren zo door. Je krijgt als gezin opeens te maken met instanties waar je eigenlijk niet mee te maken wilt hebben. Je wilt gewoon werken maar dat gaat niet meer en je probeert met je gezin de losse eindjes aan elkaar te knopen. Je valt figuurlijk tussen wal en schip en financieel kom je bijna nergens voor in aanmerking. Je bent één van de werkende armen, wel willen maar niet kunnen. Een dergelijk gezin zit in het project Goes Bezig.

SMWO is binnen het project Goes Bezig met het gezin aan de slag gegaan. Door het gezin te betrekken bij activiteiten, heeft SMWO het gezin leren kennen. Moeder participeert in het project en de vader en kinderen nemen er deel aan. Zo heeft moeder inzicht gekregen wat SMWO allemaal te bieden heeft. De cliëntondersteuners van SMWO hebben bijvoorbeeld geholpen bij de aanvraag van een scootmobiel, zodat ze haar kinderen naar het speciaal onderwijs kan brengen zonder dat ze weer naar huis moet om te gaan liggen, maar direct om boodschappen kan. En daarna bijvoorbeeld met het project mee kan denken en organiseren. Doordat ze dat doet, kan SMWO er voor zorgen dat haar zoon, in ruil voor haar hulp, toch een zwemdiploma kan halen. Waar er anders misschien door het gezin andere keuzes gemaakt hadden moeten worden. Ook werkt moeder op vrijdag met een groep dames aan hun fysieke gezondheid, zodat haar fysieke achteruitgang minder snel zal verlopen dan dat de laatste jaren is gegaan. Hierdoor heeft moeder minder stress en kan ze haar kinderen nog beter opvoeden dan ze al deed.

Scan de QR-code met een telefoon en bekijk het filmpje van Goes Bezig. ■

De nieuwe website voor Vrijwilligerspunt Goes en Vrijwilligerspunt Schouwen Duiveland staan online! De afgelopen maanden heeft SMWO hard gewerkt om dit te realiseren. Op de websites vinden bezoekers onder andere een vacaturebank, online trainingen, bijeenkomsten en nuttige informatie over vrijwilligerswerk.

Judith van Meeteren en Sandra Engel vertellen vanuit hun rol als lid van de werkgroep over de realisatie van de nieuwe websites.

“Vanuit de beide Vrijwilligerspunten streeft SMWO naar een efficiënte en eenduidige profilering richting de klant. Het verbeteren van de functionaliteit en de uitstraling van de websites draagt hier aan bij. Het doel is om een lokaal aanspreekpunt te zijn voor bestaande en nieuwe potentiële (vrijwilligers) organisaties en vrijwilligers. Door onder andere:

- Een aanspreekpunt gericht op informatie en advies over diverse thema’s rondom vrijwilligerswerk.

- Een lokale vacaturebank met diverse vrijwilligersvacatures vanuit diverse (vrijwilligers) organisaties.
- Het inspireren van vrijwilligers en het opdoen van vaardigheden door het volgen van diverse inspirerende bijeenkomsten aangeboden vanuit de diverse (vrijwilligers)organisaties.

De functionaliteiten van de website zijn verbeterd. Hierdoor streeft SMWO naar een website die klantvriendelijker en toegankelijker is. Zo kunnen (vrijwilligers)organisaties nu ook bijeenkomsten plaatsen op de websites ter inspiratie en kennisvergroting onder (vrijwilligers)organisaties”, vertelt Sandra. “We hebben bij de realisatie van de website rekening gehouden met het feit uit welk oogpunt je de website bezoekt. We hebben hierin gekozen voor drie type bezoekers. En deze keuze ook als zodanig ingericht op de website.

- 1). Bezoek je de website als potentiële vrijwilliger en wil je graag weten welk vrijwilligerswerk bij je past dan

Toegankelijk en klantvriendelijk

Nieuwe website voor Vrijwilligerspunt Goes en Vrijwilligerspunt Schouwen Duiveland

kun je online een vrijwilligerstest doen. En kun je je oriënteren op welke vrijwilligersvacatures er zoal zijn door de vacaturebank te bezoeken. Je kunt je laten inspireren en kennis opdoen door een bijeenkomst te volgen. Verschillende (vrijwilligers)organisaties kunnen hier hun bijeenkomsten aanmelden.

2). Ben je al vrijwilliger? Dan kun je ook ter inspiratie en het opdoen van kennis je aanmelden voor bijeenkomsten en voor e-learning. Er is informatie en er zijn documenten beschikbaar welke gericht zijn op de diverse aspecten van het vrijwilligerswerk.

3). Wanneer je als (vrijwilligers)organisatie op zoek bent naar vrijwilligers, dan kun je interessante vacatures plaatsen en zelf beheren. Wanneer je als organisatie een leuke bijeenkomst te bieden hebt om vrijwilligers te inspireren, dan is het mogelijk een bijeenkomst kenbaar te maken. Daarnaast wordt er interessant nieuws gedeeld over de verschillende aspecten van werken met vrijwilligers”.

Welke dingen zijn jullie vooral opgevallen de afgelopen tijd tijdens de coronacrisis als het gaat om de Vrijwilligerspunten van SMWO?

“Het reguliere vrijwilligerswerk kwam stil te liggen maar er waren mensen die aangaven iets voor een ander te willen betekenen. Dit hebben zij op hun eigen manier ingevuld. Dit kon zijn door contact te onderhouden met iemand via de telefoon. Een kaartje te sturen of een boodschap te doen. Specifiek in Goes was er een belteam in het leven geroepen voor een luisterend oor en mensen konden reageren op speciale “Corona” vacatures”, vertelt Judith. ■

De Vrijwilligerspunten nodigen u van harte uit om een kijkje te nemen op hun nieuwe website:

www.vrijwilligerspuntgoes.nl

www.vrijwilligerspuntsd.nl

Ik houd het belang van beide partijen in het oog. Maar de belangen van de ouders met hun kind staan uiteraard centraal. Ik sta altijd pal achter mijn cliënt. - Lianne

Interview met cliëntondersteuner Lianne Marijs-Dieleman en Barbara Schipper

Als je kind een verstandelijke en/of lichamelijke beperking heeft, is er vaak veel wat je naast de dagelijkse zorg moet regelen. Zo moeten ouders bijvoorbeeld op zoek naar een speciale school. Ook hebben ze vaak behoefte aan passende opvang in de vakantieperiode zodat ze even ontlast worden. Daarnaast kan het nodig zijn om financiering aan te vragen zodat er aanpassingen aan de woning gemaakt kunnen worden omdat je kind afhankelijk is van een rolstoel. Cliëntondersteuners van SMWO kunnen ouders van kinderen met een beperking helpen bij deze regelzaken. Barbara Schipper, moeder van Natalija die een meervoudige beperking heeft, maakt daar dankbaar gebruik van.

Barbara zocht voor het eerst hulp bij cliëntondersteuner Lianne Marijs toen ze op zoek was naar vakantieopvang voor haar zesjarige dochtertje. Ze merkte dat haar dochter erbij gebaat was om regelmaat in haar leven te hebben. Het wegvallen van school in de vakanties zorgde voor veel onrust bij Natalija. Maar het lukte Barbara niet om vakantieopvang te vinden. Barbara: "Het is belangrijk dat de manier van werken op de vakantieopvang afgestemd is op die van school. Maar het is heel lastig om dat uit te zoeken." Gelukkig kende Lianne een goede vakantieopvang in Heinkenszand en kon Natalija daar terecht. Barbara moest hiervoor een zorgindicatie aanvragen. Het aanvragen van zo'n indicatie is zeker niet eenvoudig. Ook daar heeft Lianne bij geholpen.

Aanpassingen

En dat is niet het enige wat Lianne voor, en vooral mét Barbara, heeft geregeld. Mede dankzij haar

zijn Barbara en haar man nu bezig om een huis te bouwen dat helemaal is afgestemd op Natalija. De aanpassingen voor dit huis worden betaald met geld dat ze krijgen van de gemeente. "Zonder hulp van Lianne was dit nooit gelukt", zegt Barbara stralend. "Het huis waar we nu nog wonen, is niet ingericht voor mensen met een rolstoel. Natalija kan bijvoorbeeld zelf niet de trap op en moet gedragen worden naar haar slaapkamer en de badkamer. Dat is straks als ze ouder wordt niet meer te doen", vertelt Barbara.

Barbara en haar man hebben veel gesprekken met de gemeente gehad over financiering van de aanpassingen. "De gemeente wilde eerst dat we gingen verhuizen. Maar er zijn bijna geen aangepaste huizen waar gezinnen kunnen wonen", vertelt Barbara. "Daarna kwam de gemeente met de optie om een zorgunit in de tuin te plaatsen. Maar dat zagen we echt niet zitten." Toen de ouders van Natalija op de website van hun gemeente lazen over een nieuwbouwproject, kwamen ze op het idee om een aangepaste woning te gaan bouwen.

Zonder hulp van Lianne was dit nooit gelukt. - Barbara

Na een aantal gesprekken en veel uitzoekwerk was de gemeente overtuigd dat dit inderdaad de beste maatwerkoplossing was voor dit gezin. Lianne haar

hulp was daarbij doorslaggevend. Barbara: “Zij is voortdurend op zoek naar oplossingen. En zij is op de hoogte van regels en wetten die jij niet kent.” Lisanne beaamt dat: “Ik houd het belang van beide partijen in het oog. Maar de belangen van de ouders met hun kind staan uiteraard centraal. Ik sta altijd pal achter mijn cliënt.”

Aanvragen

Een half jaar geleden zijn Barbara en haar man begonnen met bouwen en hun huis is in november klaar. Een huis waar ook Natalija heerlijk kan wonen. Barbara is gestopt met werken om haar volledig te kunnen verzorgen. Zo heeft Natalija één vast vertrouwd persoon voor de dagelijkse persoonlijke verzorging. Met de hulp van Lisanne is het gelukt om Barbara hiervoor vanuit het persoonsgebonden budget (pgb) te betalen voor het bovengebruikelijke deel van de zorg. Dat is het deel van de persoonlijke verzorging dat meer is dan gebruikelijk voor een kind van deze leeftijd. Het inhuren van een extern iemand om Natalija te verzorgen is hierdoor niet nodig. Lisanne: “Je moet hiervoor een aanvraag indienen waarbij je alle zorgmomenten in beeld brengt. Omdat Natalija nog ontwikkelmogelijkheden

heeft, is het wenselijk dat deze jeugdhulpindicatie ieder jaar herzien wordt”, vertelt Lisanne.

Ook voor de vakantieopvang geldt dat er ieder jaar een zorgindicatie moet worden aangevraagd. Lisanne helpt Barbara met alle aanvragen. En als een aanvraag is ingediend, houdt Lisanne in de gaten hoe het ermee gaat. Als het te lang duurt, neemt ze contact op met de betrokken partij. Barbara beaamt dit: ‘Als Lisanne er niet was geweest, was ik hoogstwaarschijnlijk niet zover gekomen.’

In de praktijk blijkt het nog vaak zo te werken dat ouders bij instanties niet hetzelfde voor elkaar krijgen als cliëntondersteuners. ‘Dit zou moeten veranderen’, vindt Lisanne. ‘Instanties zouden wat meer ‘out of the box’ moeten denken. Het kan zo zijn dat het niet mag of officieel niet kan, maar voorop staat dat voor deze mensen wel een passende oplossing gevonden moet worden!’ ■

Lisanne (rechts) en Barbara (links)

SMWO

STICHTING MAATSCHAPPELIJK WERK & WELZIJN OOSTERSCHELDEREGERIO

Onze **volgende** verhalen:

o.a.

🕒 **SMWO werkt aan de winkel:**

Nieuwe organisatiestructuur en beleidsprocessen 2020-2025

🕒 **Opbouwwerk en jongerenwerk Schouwen-Duiveland**

Verhalen en projecten vanuit het werkgebied

🕒 **Bedrijfsmaatschappelijk werk**

Ondersteuning voor bedrijven en medewerkers bij lastige situaties

SMWO
's-Heer Elsdorpweg 12
4461 WK Goes
(0113) 277 111
info@smwo.nl

SMWO Schouwen-Duiveland
Laan van St. Hilaire 2
4301 SH Zierikzee
(0111) 453 444
info@smwosd.nl

www.smwo.nl

Volg ons op:

  /smwoinfo